

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 361: Người Thọ Trì, Quả Thực Có Thể Trực Hạ Thừa Đương (Trực Tiếp Đảm Đương), Y Kinh Khởi Quán, Thì Sanh Phước Diệt Tội, Thăng Chứng Bồ Đề, Công Đức Làm Sao Có Thể Lường Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 029)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Người thọ trì, quả thực có thể trực tiếp đảm đương, y kinh khởi quán, thì sanh phước diệt tội, thăng chứng Bồ Đề, công đức làm sao có thể lường được】

Lời nói ra thì rất dễ dàng, tôi vừa mới phân tích Thật tướng của các pháp cho mọi người, quý vị ắt hẳn cũng đã có một khái niệm. Thế nhưng quý vị vẫn buông không xuống, vẫn là có chỗ trụ, trong tâm quý vị vẫn có vướng bận, vẫn có lo âu, quý vị vẫn buông không xuống. Vì sao quý vị vẫn buông không xuống? Quý vị tuy có nghe nói, nhưng chưa làm cho rõ ràng; quả nhiên thật sự làm cho rõ ràng, thì những lo âu vướng bận của quý vị quyết định là không còn nữa. Những thứ đó không còn nữa, thì được đại tự tại, cuộc sống đó thật sự là an vui hạnh phúc. Trong tâm có lo âu có vướng bận, thì làm sao quý vị có thể an vui cho được? Làm sao quý vị không lo âu? Không có cách nào đâu. Thấu hiểu chân tướng sự thật chính là nhìn thấu, nếu thực sự chưa nhìn thấu, thì hãy tụng Kinh Kim Cang nhiều một chút, không có thời gian tụng toàn bộ kinh, thì tụng “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (Phàm những gì có tướng, đều là hư vọng), tụng nhiều một chút, tụng lâu rồi thì thực sự là hư vọng, quý vị liền sẽ buông xuống. Hoặc giả tụng bài kệ bốn câu ở phần cuối, “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh, như lộ diệc như điện, ưng tác như thị quán” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng ảo bọt bóng, như sương cũng như chớp, nên quán sát như vậy), cũng tốt. Khi thường xuyên tụng niệm, có thể giúp quý vị nhìn thấu, có thể giúp quý vị thấu hiểu chân tướng sự thật, thật sự thấu hiểu, quý vị tự nhiên sẽ buông xuống.

Người thọ trì, quả thực có thể, quả nhiên có thể trực tiếp đảm đương, thật sự nhìn thấu, thật sự buông xuống, thì chính là trực tiếp đảm đương. Y kinh khởi quán, là y theo đạo lý đã giảng, chân tướng sự thật đã giảng trong bộ kinh này, đem quan niệm sai lầm chuyển đổi lại; khởi quán chính là đem những quan niệm cũ sai lầm từ trước chuyển đổi lại. Thì sanh phước diệt tội, dĩ nhiên tội gì cũng đều diệt sạch. Tội từ tâm khởi đem tâm sám, tâm gì có tội? Tâm vọng tưởng thì có tội. Nói cách khác, trong tâm quý vị có khởi niệm thì có tội, có niệm thì có tội. Vô niệm cũng có tội, việc này mới rắc rối, vì sao vậy? Có niệm, là quý vị trụ ở “có”; vô niệm, là quý vị trụ ở “không”, trụ ở “không”, trụ ở “có” đều có tội, đều không thể giải quyết vấn đề. Không trụ vào hai bên Không và Có thì liền diệt tội, điều này là Kinh Kim Cang đã nói. Cho nên vô trụ đó, không những “có” không thể trụ, mà “không” cũng không thể trụ; không trụ pháp tướng, không trụ phi pháp tướng. Pháp tướng là hiện tượng, là bên “có”, phi pháp tướng là bên “không”, hai bên không và có đều không thể trụ. Trụ ở bên “có”, quý vị quyết định trôi lăn trong lục đạo luân hồi, quá khổ rồi; trụ ở bên “không”, quý vị liền đi vào Tứ Thiên Thiên, Vô Tướng Thiên để thọ sanh, Vô Tướng Thiên là cõi trời của ngoại đạo, người trụ “không” sanh về cõi đó. Công phu trụ “không” cao hơn một tầng nữa, thì sanh vào Tứ Không Thiên rồi, không ra khỏi ba cõi. Ở trong Tứ Không Thiên, mơ mơ hồ hồ, hỗn độn, định công mất đi rồi thì vẫn phải luân hồi, vẫn phải đọa lạc. Cho nên hai bên không và có đều không thể trụ được. Tu hành dứt trừ được Kiến Tư phiền não, vẫn là hai bên không và có không thể trụ. Kiến Tư phiền não dứt trừ rồi mà trụ ở “không”, thì biến thành Tiểu thừa A La Hán, Bích Chi Phật, trụ thiên chân Niết Bàn, thiên chân Niết Bàn là trụ “không”, Phật ở trên kinh Đại Thừa nói những người này đọa hầm vô vi, mầm khô giống hổng (tiêu nha bại chủng), trên kinh Đại Thừa thường hay quở trách những người này. Dứt trừ được Kiến Tư phiền não, thì “không” cũng không thể trụ. Không trụ hai bên không và có, đây gọi là hành Bồ Tát đạo, Kinh Kim Cang là dạy chúng ta phương pháp này. Hai bên không trụ, thì diệt tội, lại còn có thể rộng tu bố thí, vậy thì sanh phước. Phật ở trên kinh nói, nên sanh tâm không chỗ trụ mà hành bố thí, nhi hành bố thí là sanh phước, vô sở trụ tâm là diệt tội, diệt tội sanh phước là triệt để nhất, triệt để diệt tội, viên mãn sanh phước.

Triệt để diệt tội, viên mãn sanh phước, lại nâng cao lên trên nữa, thì đó là chứng Đại Bồ Đề, công đức không thể xưng lường. Không những chúng ta không có cách gì nói, xưng là nói, nói không ra được, không cách nào nghĩ

lượng, mà tất cả chư Phật Như Lai cũng nói không ra được. Vì sao nói không ra được? Bởi vì xưng tánh, tánh đức là vô lượng vô biên, trong chân như bốn tánh không có tội, là vô lượng vô biên công đức, cho nên là xưng tánh diệt tội sanh phước. Có thể thấy được sự thù thắng của bộ kinh này, bộ kinh này có thể ở tại nơi đây chúng ta giảng cặn kẽ một biến, nhân duyên thù thắng này rất không dễ dàng. Thông thường giảng Kinh Kim Cang, nhiều nhất là ba mươi ngày, ba mươi ngày là giảng qua loa đại khái, không có cách nào giảng cặn kẽ được, lần này chúng ta không giới hạn thời gian có thể giảng cặn kẽ, nhân duyên vô cùng thù thắng, điều này mọi người đều có phước, phước báu đó đúng như trong kinh đã nói. Tốt rồi, chúng ta niệm Phật hồi hướng.